

document er bestemt at skulle vedvare ud over den 1. April 1872, eller paa en Mands Levetid, er utilfreds med de af Taxator paa hans Fordeie ansatte Taxter, vil en Undersøgelse paa hans Begjering derom blive foretaget, naar han besaaende henvender sig til Indenrigsministeriet inden Udløbet af 6 Uger fra den Dag at regne, da Taxationen over den paaagjældende Bys Fordeie har været fremlagt. Ministeriet foranstalter derefter en Undersøgelse foretaget af den i § 15 omhandlede Taxationscommission. Skulde noget af Commissionens oprindelige Medlemmer være forhindret fra at deeltage i Undersøgelsen, udnævner Ministeriet i hans Sted en anden Landinspecteur.

Commissionens Undersøgelse maa ikke indskrænkes til et eller nogle enkelte fremhævede Taxationsstykker, men skal altid foretages for alle de til samme Matrikulsnummer henhørende Fordeie. Giver denne Undersøgelse det Resultat, at en Forhøielse eller Nedsættelse af mindst 6 pCt. bør foretages, skal den af Commissionen affholdte Taxationsforretning tages til Følge ved Hartkornets Beregning; i andet Fald har det sit Forblivende ved den tidligere Taxation. Forjaaviddt ingen Nedsættelse bliver at give, skal den, der har foranlediget de ved Undersøgelsen forarsagede Beslutninger, til disses Bestridelse betale 3 Rd. pr. Td. af den vedkommende Eiendoms nye Hartkorn, dog i intet Tilfælde mindre end 1 Rd. Disse Beløb indfordres, efterat Amtstuen er meddeelt den fornødne Underretning, uophødelig og blive, dersom Noget af dem, der have requireret Undersøgelse, ere frattraadte Besiddelsen af de vedkommende Eiendomme, at udrede af den Eier, Arvesøfter eller Beneficiarius, der paa den Tid besidder Eiendommen. Commissionen skal tilkalde den Vedkommende til at overvære Forretningen.

III.

Angaaende Areal- og Hartkornsberegningen m. v.

§ 18.

Naar Opmaalingen og Taxationen er tilendebragt, og de paaagjældende Forretninger gjenemgaaede i Ministeriet, beregnes Arealind-

holdet af samtlige paaagjældende Eiendomme hver for sig sogne- og byviis. Som en særskilt Eiendom betragtes enhver Eiendom, der har en særskilt Conto i Amtstuens Bøger. Som særskilte Eiendomme behandles endvidere Dele af en samlet Eiendom, der høre under forskellige Sogne, samt Fælledslokker, der besiddes af Flere i Forening, uden at Noget af dem kan paavise en bestemt Lod eller Deel af samme, som udelukkende tilhører ham.

Beregningen affattes overeensstemmende med Schemata, der ville blive vedkommende Beregnere tilstillede, og uddrives Størrelsen af ethvert af de til en Eiendom hørende Taxationsstykker for sig. De til samme Taxt ansatte og under samme Eiendom hørende Taxationsstykker sammendrages classeviis og reduceres derefter til bedste Jord, dog saaledes at de til høiere Taxt end 20 ansatte Jorder reduceres, som om de vare taxerede til 20, hvorhos disse Taxter i Classificationensrubrikken anføres med 20 + 1, 20 + 2, 20 + 3 og 20 + 4. 3 Eernes Rubrik saavel for den virkelige som for den reducerede Størrelse anføres altid Nuller. Weiene fradrages med de i § 4 anførte Breder og inddrages i Beregningen ved Slutningen af den Lod, i hvilken de ligge. Ere Wei anlagte i Skjellene imellem Eiendommene betragtes den Side af Wei, paa hvilken Skjellen, hvormed Lodskjel skulle fremhæves, er anlagt, ved Beregningen som Skjel, og Wei fradrages den Lod, den efter denne Regel kommer til at ligge i. Naer og Bække behandles paa samme Maade, men Vandløb, som ere gravede i Skjel, behandles som andre Hegn og beregnes til Midtlinien. Danne Naer og Bække Bytjæl, beregnes Arealet kun til den indvendige Side paa hver Bys Kort, men ikke selve Naer eller Bækkeløbet. Indkrumningen tillægges ikke ethvert Taxationsstyckes Areal, men enhver Lods hele Areal, efterat de classificerede og reducerede Specialsummer ere opsummerede.

§ 19.

De Fremskridt, Agerbruget har gjort i de Naer, der ere forløbne, siden Taxationen til den i Kongeriget indførte Matrikul blev foretaget, ville sandsynligviis medføre en forholdsviis